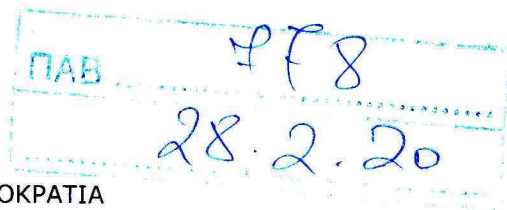

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ
Βουλευτής Ν. Θεσπρωτίας – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

ΘΕΜΑ: «Έκδοση ΥΑ της παρ. 7, Άρθρου 2 του Ν. 1566/1985 περί διατήρησης και επιστροφής των βιβλίων στο τέλος του σχολικού έτους»

Με την παρούσα σας διαβιβάζω συνημμένως επιστολή και υλικό τεκμηρίωσης του προέδρου του Ινστιτούτου Μελετών Ανάπτυξης σχετικά με την εφαρμογή διάταξης του νόμου 1566/1985 καθώς και με την παιδαγωγική, περιβαλλοντική και οικολογική διεθνή μέθοδο του δωρεάν χρησιδανεισμού.

Ο Βουλευτής

Βασίλειος Γιόγιακας

Ινστιτούτο Μελετών Ανάπτυξης

Εκπαίδευση – Οικονομία – Πολιτισμός

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΣΤΟΡΙΔΗΣ
ΒΟΥΤΥΡΑ 15, 11145 ΑΘΗΝΑ
e-mail: mastoridisg@gmail.com

Αθήνα 21 Ιανουαρίου 2020

Αρ. Πρωτ. 5

ΠΡΟΣ: την Υπουργό Παιδείας
κ. Κεραμέως

ΚΟΙΝ:

1. Υπουργείο Περιβάλλοντος
και Ενέργειας
2. Υπουργείο Ανάπτυξης
3. Υπουργείο Εσωτερικών
4. *Υπουργείο Περιφέρειας*

ΘΕΜΑ: Εφαρμογή του Νόμου 1566/85 (Άρθρο 2, παρ. 7): Βιβλία στα Σχολεία για μια πενταετία σύμφωνα με την πρακτική- παιδαγωγική, περιβαλλοντική και οικολογική- διεθνή μέθοδο του Δωρεάν Χρησιδανεισμού με προοπτική τη λειτουργία Σχολικής Βιβλιοθήκης

ΣΧΕΤ. 1. Νόμος 1566/85 (Άρθρο 2, παρ. 7)
2. Στοιχεία- τεκμήρια εφαρμογής του Δωρεάν χρησιδανεισμού σε άλλες χώρες: ΗΠΑ, Δανία, Γερμανία κ.ά.

«Σχολικά βιβλία πυρ! Παιδεία πυρ! Γιατί»: Επί τριάντα πέντε (35) χρόνια, μετά την ψήφιση του Νόμου 1566/85 (Δομή και λειτουργία της εκπαίδευσης), δεν έχει εκδοθεί η προβλεπόμενη για λόγους παιδαγωγικούς, **«ανάπτυξης της αγάπης και του σεβασμού προς το βιβλίο»**, Υπουργική Απόφαση, **«για να καθιερωθεί η υποχρέωση των μαθητών να διατηρούν τα βιβλία σε καλή κατάσταση και να τα επιστρέφουν στο τέλος του διδακτικού έτους»**. Γιατί η Εκπαιδευτική Πολιτική στην Ελλάδα δεν συνδέει τη βιβλιοφιλία με την Διοίκηση Ολικής Ποιότητας, την Οικολογία, την Βιβλιοθηκονομία και την Κυκλική Οικονομία, όπως οι άλλες χώρες; Μήπως χρειάζεται μια νέα πολιτική διοικητική φιλοσοφία στην Εκπαίδευση;

Στη χαραυγή της νέας χρονιάς και της νέας δεκαετίας έχει ιδιαίτερη αξία και σημασία η αναστοχαστική θεώρηση του χρόνου ως κατάλληλης χρονικής στιγμής απολογισμού και προγραμματισμού, ως βραχυπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης διάστασης για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων. Ατομα, κοινωνίες και κράτη αναμένοντας σημαντικές αλλαγές, οι οποίες στο μέλλον θα επηρεάσουν καθοριστικά τη ζωή τους, θέτουν στόχους σε διάφορους τομείς και αναζητούν τις καταλληλότερες μεθόδους για την επίτευξή τους. Η αναγκαιότητα για την προστασία του περιβάλλοντος, την πρόληψη και την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, προβάλλει ως απόλυτη προτεραιότητα και καθιστά αναγκαία την κοινωνική και πολιτική αναζήτηση των βέλτιστων πρακτικών για την ποιότητα και την προστασία του. Ήδη σε διεθνή κλίμακα στην Εκπαίδευση, την Κοινωνία και την Πολιτεία συντελείται ένας ψηφιακός και παραγωγικός μετασχηματισμός, ο οποίος ενσωματώνει τις νέες τεχνολογικές τάσεις και υποστηρίζει δράσεις, όπως οι «Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας», το «Έξυπνο Εργοστάσιο» και το «Έξυπνο Σχολείο». Ιδιαίτερα στην Εκπαίδευση, κύριο πυλώνα της πνευματικής και οικονομικής ανάπτυξης, η ποιοτική και αποτελεσματική αξιοποίηση του συλλογικού χρόνου, είναι θεμελιώδες καθήκον των αρμοδίων

πολιτικών διοικήτων και υποχρεώνει για όσο τα δυνατόν ουσιαστικότερους τρόπους έγκαιρου σχεδιασμού και προγραμματισμού. Μήπως είναι καιρός να γίνει απολογισμός των 35 ετών από την μη εφαρμογή του Νόμου 1566/85 για την σχολική βιβλιοφιλία, αλλά και προγραμματισμός δράσεων και πρωτοβουλιών για την Βιώσιμη Διαχείριση, την προστασία και την ποιότητα των σχολικών βιβλίων και βιβλιοθηκών με όρους παιδαγωγικούς και περιβαλλοντικούς τα επόμενα πέντε ή/και δέκα χρόνια;

Σε όλα τα γεωγραφικά πλάτη και μήκη του πλανήτη ιδιαίτερη έμφαση δίνεται γενικά στην Περιβαλλοντική Εκπαίδευση και ειδικά στην ποιοτική αναβάθμιση της σχολικής αλυσίδας (προγράμματα σπουδών, βιβλία, βιβλιοθήκες). Η πρακτική Παιδαγωγική, η συστημική Οικολογία και η Κυκλική Οικονομία ως αλληλένδετες επιστήμες στα Εκπαιδευτικά Συστήματα παράγουν και προάγουν επιστημονική γνώση, η οποία αφορά όχι μόνο ζητήματα προστασίας αλλά και αναβάθμισης του περιβάλλοντος με τη διπλή του υπόσταση, την φυσική και την πολιτιστική: η Παιδαγωγική καλλιεργεί ανθρωπιστικές αξίες, όπως η αγάπη και ο σεβασμός στο βιβλίο και το περιβάλλον, η συστημική Οικολογία την ολιστική μεθοδολογία και η Κυκλική Οικονομία την έννοια του ποιοτικού τρόπου χρήσης των βιομηχανικών προϊόντων, ώστε να ευνοείται η πολλαπλή χρήση και χρησιμότητά τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα προς αποφυγήν είναι τα ελληνικά σχολικά βιβλία, τα οποία αφενός διακρίνονται για **Παλαιότητα, Προχειρότητα και αντιπαιδαγωγική Παταγλία**, αφετέρου υπόκεινται σε ετήσια καταστροφή. Συγκεκριμένα, «το σχολικό βιβλίο **Φιλοσοφικός Λόγος** διδάσκεται και εξετάζεται σε πανελλαδικό επίπεδο εδώ και μια **εικοσαετία**, χωρίς όμως κανείς να διαμαρτύρεται για την **προχειρότητα** με την οποία είναι γραμμένο για τα πάμπολλα λάθη και τις ελλείψεις του! Ακόμη χειρότερα: διδάσκοντες και διδασκόμενοι σε όλη την επικράτεια... το **απονημονεύουν στην παραμικρή του λεπτομέρεια**...» (Παύλος Σκαλτσογιάννης, δ.φ., Περιοδικό Φιλολογική, Τεύχος 147-148, Σεπτέμβριος 2019, σελ. 9). Με την Βιώσιμη Διαχείριση δωρεάν πολλαπλής δανειστικής χρήσης, η οποία ισχύει διεθνώς και προβλέπεται από τον Νόμο 1566/85 (Άρθρο 2, παρ. 7), εξασφαλίζεται και ανανέωση της σχολικής αλυσίδας σε μικρότερες χρονικές περιόδους, τριετίας ή πενταετίας ή δεκαετίας και απομείωση του ετήσιου οικολογικού και ενεργειακού κόστους. Οι δημόσιες δαπάνες που εξοικονομούνται από την παιδαγωγική και οικολογική δανειστική χρήση, επενδύονται στην βελτιστοποίηση της ποιότητας των προγραμμάτων σπουδών, των βιβλίων και των βιβλιοθηκών.

Με την σημερινή ανορθολογική διαχείριση οι αρνητικές συνέπειες ακυρώνουν στην πράξη όχι μόνο κάθε έννοια Περιβαλλοντικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, αλλά και αμαυρώνουν και καθηλώνουν συνολικά την σημασία της παιδείας και του πολιτισμού σε επίπεδα βαρβαρότητας. Ο τρόπος με τον οποίο κοινωνίες, άτομα και κράτη διαχειρίζονται τα σχολικά εγχειρίδια και τα μεταχειρίζονται στην σχολική πράξη σηματοδοτεί, συμβολίζει και αντικατοπτρίζει όχι μόνο το βιοτικό, πνευματικό και τεχνολογικό αλλά και το πολιτιστικό επίπεδό τους. Για παράδειγμα, ο παιδαγωγικός και περιβαλλοντικός τρόπος χρήσης των βιβλίων στα Δημόσια Σχολεία της Σουηδίας αποβλέπει κυρίως στον σεβασμό της δημόσιας περιουσίας: **«σημαντικότερο, από το να διαβάσει το παιδί ένα σχολικό βιβλίο, είναι να το παραδώσει στο τέλος της χρονιάς σε άριστη κατάσταση, όπως ακριβώς το παρέλαβε, γιατί απλά αποτελεί δημόσια περιουσία»**. Θεωρείται αυτονόητο ότι οι διδάσκοντες και οι διδασκόμενοι πρέπει αφενός να έχουν παιδαγωγικές, πολιτιστικές και οικολογικές ευαισθησίες και αφετέρου να σέβονται τη δημόσια περιουσία. Στην Ελλάδα δυστυχώς ο τρόπος της κρατικής διαχείρισης και της σχολικής χρήσης απαξιώνει παντελώς το περιεχόμενο της έννοιας του βιβλίου.

Ο Γιώργος Σεφέρης κατά την περίοδο της δικτατορίας με το ακόλουθο χαρακτηριστικό επίγραμμα κατήγγειλε την κακοποίηση, την απαξίωση και τον ευτελισμό κορυφαίων εννοιών: «Ελλάς· πυρ! Ελλήνων· πυρ! Χριστιανών· πυρ! Τρεις λέξεις νεκρές. Γιατί τις σκοτώσατε; Από βλακεία» (ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝ Β', 1968). Τα ίδια συναισθήματα οργής και αγανάκτησης αισθάνονται, *mutatis mutandis*, οι δημοκρατικοί πολίτες από την απαξίωση του βιβλίου στο ελληνικό σχολείο: παιδαγωγική, περιβαλλοντική, πολιτιστική, δημοκρατική. Η μαζική σχολική βιβλιοκτονία ως αντιπαιδαγωγική, αντιπεριβαλλοντική και αντιδημοκρατική συμπεριφορά αποτελεί άρνηση της προόδου και τροχοπέδη της σύγχρονης πνευματικής ανάπτυξης και τεχνολογικής εξέλιξης. Όταν ένα βιβλίο κακοποιείται, σκίζεται ή καίγεται, δεν στοχοποιείται απλώς ως πολιτιστικό αγαθό, αλλά κυρίως αυτό που συμβολίζει και αντικατοπτρίζει: παιδεία και πολιτισμό. Η κακοποίησή του φανερώνει ανομία, αυθαιρεσία και απαίδευσία. Στην παιδεία, όπως και στη ζωή, οτιδήποτε είναι σημαντικό, προστατεύεται, όχι μόνο υλικά αλλά κυρίως ηθικά και πολιτικά. Η Δωρεά πολλαπλή δανειστική χρήση των βιβλίων στα σχολεία στηρίζει, αναβαθμίζει και εκσυγχρονίζει την Δωρεάν Παιδεία. Η πολιτική προστασία του βιβλίου φανερώνει οργανωμένη κοινωνία και συντεταγμένη δημοκρατική πολιτεία.

Τα προβλήματα της Εκπαίδευσης συνδέονται άρρηκτα με τις παθογένειες του ελληνικής Πολιτείας. Με δεδομένο ότι το Κράτος είναι ο μεγαλύτερος παιδαγωγός, είναι καιρός να απαλλαγθεί από την μεγαλύτερη εκπαιδευτική παθογένεια και να προστατέψει το σχολικό βιβλίο. Η κυβέρνηση πρέπει να τολμά. Σε όλους τους τομείς αλλά κυρίως στην παιδεία να καλλιεργεί τα θετικά συναισθήματα αγάπης και σεβασμού προς το βιβλίο και το περιβάλλον με την πρακτική βιβλιοφιλική και περιβαλλοντική ηθική και αγωγή. Η σύγχρονη διαδικασία της πρακτικής βιβλιοφιλίας και οικολογίας έχει απλουστευθεί χωρίς να προβλέπεται κυρώσεις, παρά μόνο με την υποχρέωση του μαθητή για την αγορά και αντικατάσταση του κατεστραμμένου βιβλίου. Η έμφαση στην προληπτική προστασία και την ποιοτική αναβάθμιση της σχολικής αλυσίδας συμβάλλει ταυτόχρονα στην πολλαπλή προστασία του περιβάλλοντος, αφενός στην εξοικονόμηση φυσικών πόρων για την πρώτη ύλη, το χαρτί, και αφετέρου στην μείωση της ρύπανσης και του ετήσιου ενεργειακού κόστους της μεταφοράς των βιβλίων σε όλη την επικράτεια. Το μήνυμα των περιβαλλοντικών οργανώσεων «σκέψου παγκόσμια, δράσε τοπικά» μπορεί να υλοποιηθεί και στην Ελλάδα. «σκέψου οικολογικά, δράσε σχολικά»: η προληπτική προστασία, η βιωσιμότητα και η ποιότητα και των σχολικών βιβλίων στην Ελλάδα συμβάλλει και στην οικολογική προστασία των Δασών στον Αμαζόνιο. Αντίθετα, η αδιαφορία για την πολιτική προστασία τους αποδυναμώνει και μεταμορφώνει σε ακραία υποκρισία και δημαγωγία το ενδιαφέρον για την οικολογία, την κλιματική κρίση, τη δημοκρατία.

Μοιάζει πραγματικά ως φάρσα για την κοινή λογική να χρειάζεται στην σημερινή εποχή επιχειρηματολογία για ποίους λόγους είναι προσβλητικό να κακοποιούνται ποικιλότροπα τα σχολικά βιβλία με συστημικό εκπαιδευτικό γράψιμο, σκίσιμο ή/και κάψιμο, «χωρίς περίσκεψιν, χωρίς λύπην, χωρίς αιδώ», αντί να προστατεύονται τουλάχιστον από τη βλακεία και την πολιτική δημαγωγία. Πολιτικό ζητούμενο βεβαίως να επιτευχθεί η κοινωνική, πολιτική και συνδικαλιστική προστασία τους όχι μόνο από αντίδραση στην μεσαιωνική νοοτροπία της σχολικής βιβλιοπυράς ή από έντονη ανησυχία και άγχος ενδεχόμενης κλιματικής απειλής, αλλά από την συνειδητή και σκόπιμη επιδίωξη για την αριστοποίηση της σχολικής διδασκαλίας και μάθησης με σύγχρονα σχολικά εγχειρίδια και βιβλιοθήκες, ανανεούμενα σε τακτά χρονικά διαστήματα. Η ακραία βαρβαρότητα κατά του βιβλίου στο σχολείο υπονομεύει τις ανθρωπιστικές αξίες και είναι εχθρός

της Ανθρωπότητας. Με οικολογικά και πολιτιστικά κριτήρια βαρβαρότητας τα δάκρυα για τον Αμαζόνιο αποδεικνύονται κροκοδείλια, όταν υπάρχει πολιτική ανοχή στις σχολικές βιβλιοπωρές!

Το δίπολο χρόνος(3ετία,5ετία,10ετία) και στρατηγική στην Βιώσιμη Διαχείριση των σχολικών βιβλίων και βιβλιοθηκών, στο πλαίσιο μια σύγχρονης Διοικητικής Φιλοσοφίας πρακτικής βιβλιοφιλίας και οικολογίας, οικοδομεί νέες αντιλήψεις στην Εκπαίδευση, υπερβαίνοντας μεθόδους και πρακτικές, οι οποίες αποδείχτηκαν όχι μόνο ανεπαρκείς και προβληματικές, αλλά και καταστροφικές, εφόσον συνέβαλαν στην κρατική χρεοκοπία. Ο νέος τρόπος διοικητικής ανάλυσης και θεώρησης, διαφορετικός εκείνων του παρελθόντος, προσφέρεται για σύγχρονες οικολογικές αντιλήψεις και λύσεις που θέλουν να είναι δημιουργικές, δημοκρατικές, καινοτόμες και πρωτοπόρες. Σύγχρονες δημοκρατικές λύσεις, οι οποίες βεβαίως χρειάζονται μελέτη, συνεργασία των γονέων και φυσικά την σύμπραξη των εκπαιδευτικών. Δεν πρέπει να εισάγονται ρυθμίσεις ερήμην τους, αλλά και οι εκπαιδευτικές οργανώσεις, στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής, πρέπει να λειτουργούν προς το συμφέρον της εκπαίδευσης μακριά από συντεχνιακές ή δημαγωγικές λογικές. Στο πλαίσιο μιας εθνικής, εκπαιδευτικής και ενεργειακής, πολιτικής είναι αναγκαία η ύπαρξη ενός σοβαρού και αξιόπιστου Εκπαιδευτικού Συστήματος, το οποίο να μπορεί να σχεδιάζει σωστά, προληπτικά, διορατικά και αποτελεσματικά: να προβλέπει έγκαιρα και να παρακολουθεί την εφαρμογή του σχεδιασμού, διορθώνοντας ή/και αλλάζοντας τα σχέδιά του, όταν πρέπει, να αξιολογεί τα αποτελέσματα σε μια διαρκή βάση και να επανασχεδιάζει, εάν χρειάζεται, όσες δράσεις και προγράμματα δεν δικαιώσαν ή δεν ανταποκρίθηκαν στον αρχικό σχεδιασμό.

Επί του πρακτέου: Εφέτος πρέπει επιτέλους να εφαρμοστεί ο Νόμος 1566/85 και να σταλούν στα Σχολεία βιβλία για μια 5ετία με την διοικητική, οικολογική και παιδαγωγική υποχρέωση να τα διατηρήσουν σε άριστη κατάσταση. Το βαρβαρικό έθιμο της σχολικής βιβλιοπωράς πληγώνει καίρια τα βιβλία, την παιδεία, τη δημοκρατία, τον πολιτισμό. Η κλιματική κρίση πρέπει να επηρεάσει όχι μόνο τη λήψη πολιτικών αποφάσεων για σύγχρονη και Ποιοτική Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, Βιώσιμη Ανάπτυξη και Πολιτισμό, αλλά και γενικότερα να διαμορφώσει στα σχολεία κοινωνική και πολιτική νοοτροπία πρακτικής βιβλιοφιλίας και οικολογίας. «Θέλουν πολιτική αρετή και τόλμη» η Εκπαίδευση, η Παιδεία και η Δημοκρατία!

Με τιμή

Γιώργος Μαστορίδης, Φιλολόγος
Επίτιμος Δ/ντής Γυμνασίου

**Νόμος βιβλιοφιλικής αγωγής
1566/85, άρθρο 2, παράγρ. 7
Δωρεάν Χρησιδανεισμός
των Διδακτικών Βιβλίων**

Στην Εισηγητική Έκθεση του νόμου αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι με το άρθρο 2 «Εκτός από τη δωρεάν χορήγηση των διδακτικών βιβλίων σε όλους τους μαθητές...για λόγους παιδαγωγικούς και για λόγους ανάπτυξης της αγάπης και του σεβασμού προς το βιβλίο, καθιερώνεται δυνατότητα έκδοσης Υπουργικής Απόφασης που θα καθορίζει υποχρέωση επιστροφής βιβλίων στο τέλος του διδακτικού έτους».(ΝΟΜΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟ 1566/85, ΟΕΔΒ, σελ. ξβ - ξγ).

Στο άρθρο 2, παράγρ. 7 ο νόμος ορίζει ρητά: «...Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να καθιερωθεί η υποχρέωση των μαθητών να διατηρούν τα βιβλία σε καλή κατάσταση και να τα επιστρέφουν στο σχολείο στο τέλος του διδακτικού έτους, καθώς επίσης και οι κυρώσεις για τους μαθητές που παραβιάζουν αυτή την υποχρέωση και για όσους ασκούν την επιμέλεια του προσώπου τους».

Η ΕΞΥΠΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ

Τμήμα 7^η : 1^η Γυμνάσιο

Ο Αρης Μπότσαρης, από το Παλαιοχώρι
Θεσπρωτίας, Μαθητής στην 7^η (1η) τάξη Γερμανικού
Γυμνασίου στο Ντύσελντοφ, ήταν όγδοος χρήστης
του ίδιου σχολικού εγχειριδίου Μαθηματικών,
MATHEMATIK, NEUE WEGE: ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ,
ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Το παρέλαβε ΔΩΡΕΑΝ στην αρχή του Σχολικού Έτους,
στις 28 Σεπτεμβρίου 2018, για όγδοη χρήση: το
διατήρησε πεντακάθαρο, και το παρέδωσε σε άριστη
κατάσταση τον Ιούνιο για ένατη ποιοτική χρήση

*Gymnasium Nordrhein-Westfalen
Düsseldorf*

Flora Rügge 7A 8.9.11 X X
Lars 7B 24.8.16 X zerlegt
Heiden Schütz 7B 24.8.16 XX

Robin Didorg 7B 24.8.16 X zerlegt
Aris Mpotaris 7A 28.9.2018

Ινστιτούτο Μελετών για την Ανάπτυξη

65^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΣΗΝΩΝ
ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΙΔΑΝΕΙΣΜΟΥ (LEASING)
ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΩΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2003-04

Δανειστικά αγγλικά βιβλία (Ιούνιος 2004)

Α' Τάξη: Coursebooks: 118

1^η χρήση 14

2^η χρήση 66

3^η χρήση 35

4^η χρήση 3

Προς χρήση 88

Άχρηστα για πολτοποίηση 30

Β' Τάξη: Coursebooks: 119

1^η χρήση 60

2^η χρήση 30

3^η χρήση 29

Προς χρήση 60

Άχρηστα για πολτοποίηση 30

Γ' Τάξη: Coursebooks: 104

1^η χρήση 14

2^η χρήση 89

3^η χρήση 1

Προς χρήση 89

Άχρηστα για πολτοποίηση 15

ΣΥΝΟΛΙΚΑ

1. Κατάλληλα προς νέα χρήση 237 βιβλία: Εξοικονομούμε για την Αίθουσα Αγγλικών, το ελάχιστο, 2.370 ευρώ.

2. Άχρηστα για πολτοποίηση 104

Οι Καθηγήτριες
Παπαθανασίου Μαρία,
Χασαλεύρη Μάγδα

Ο Πρόεδρος του 15μελούς
Σκαρπάθιος Νίκος

1. Αυτό το Βιβλίο είναι Ιδιοκτησία του Σχολείου.
Το δανείζεσαι και πρέπει αργότερα να το επιστρέψεις.
2. Μετά από σένα θα εργαστούν με αυτό και άλλοι Μαθητές.
Να το χρησιμοποιήσεις, παρακαλώ, με προσοχή.
3. Εάν καταστρέψεις το Βιβλίο, πρέπει να το αντικαταστήσεις.
4. Αυτό το Βιβλίο χρησιμοποίησαν:
- Σχολικό Έτος Ονοματεπώνυμο Τάξη

1. Dieses Buch ist Eigentum der Schule.
Es wird Dir ausgeliehen. Du mußt es später zurückgeben.
2. Nach Dir sollen noch andere Schüler mit ihm arbeiten. Handle es bitte pfleglich!
3. Ein beschädigtes Buch mußt Du ersetzen.
4. Dieses Buch benutzen:

Schuljahr

Name

Kl.

1984/1985 Halger Kapf 5C

1986/1987 Melchor Gründöck

1988/1989 Melchor Gründöck B.d

1990/1991

40/1-34-A-6/76 M 3

ΠΕΡΙΒΑΛΟΝΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΙΠΠΕ
ΣΤΟ 65^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

«Βιβλιοφιλία και Οικολογία»

Αγάπη και σεβασμός στο βιβλίο και το περιβάλλον

Η βιβλιοφιλία είναι Πολιτισμός: Να διατηρηθεί το βιβλίο σε άριστη κατάσταση για νέα χρήση.	
ΣΧΟΛ. ΕΤΟΣ	Ο Ν Ο Μ Α Τ Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο
2002 - 2003	Γιώργος Χριστοφιδάκης Γ'5
2003 - 2004	Μητέκιου Ελένη
2004 - 2005	Μανασειδίου Κατερίνα Γ'2
2005 - 2006	Σελιωτού Ζωή Γ'2
2006 - 2007	Γαϊγας Δημος Γ'5

Συμπέρασμα:

Το σχολικό βιβλίο **Φιλοσοφικός λόγος** διδάσκεται και εξετάζεται σε πανελλαδικό επίπεδο εδώ και μία εικοσαετία χωρίς όμως κανείς να διαμαρτύρεται για την προχειρότητα με την οποία είναι γραμμένο· για τα πάμπολλα λάθη και τις ελλείψεις του! Ακόμη χειρότερα: διδάσκοντες και διδασκόμενοι σε όλη την επικράτεια, όλο αυτό το χρονικό διάστημα, το αντιμετωπίζουν κατά κανόνα με απόλυτο σεβασμό, φροντίζοντας να το απομνημονεύσουν στην παραμικρή του λεπτομέρεια, γιατί από

Η προοπτική απελευθέρωσης των αδύναμων και καταπιεζόμενων είναι η δυνατότητα πνευματικής και ηθικής εξύψωσης, που με τη σειρά της προκύπτει από τη δυνατότητα του αναγνώστη και της πνευματικής ζωής. (Αριστοτέλης: *ειδέναι ορέσασθαι, ζήλος για μάθηση*.) Ασφαλώς το γνωρίζει αυτό καλύτερα από πολλούς ο εκστρατευτικός Γιώργος Μαστοροδίδης, διαχέεται

Γιού/Γιώργου Μαστοροδίδου

εξάλλου ασπλόχερα αυτή η γνώση στις σελίδες ενός απαντού βιβλίου που εξέδωσε με τον τίτλο «Παιδεία και κοινωνία», αυτοέκδοση 2012, «ένα εγκυκλοπαιδικό θεώρημα και πράξης, ένα αγγλίσιο της εκπαίδευσης». Στο βιβλίο θίγεται το κάψιμο των σχολικών βιβλίων από τους μαθητές στο τέλος του χρόνου, «μοναδικό σχολικό φαινόμενο στην πολιτισμένη ανθρωπότητα».

Ιδού τι απαντούν οι μαθητές του 65ου Γυμνασίου, όπου διακονεί ο καθηγητής, στην ερώτηση «Τι νιώθετε, όταν σκίζετε τα βιβλία»:

Το βιβλίο δεν είναι άψυχο αντικείμενο... Είναι, μπορεί να πει κανείς, μια ζωντανή ύπαρξη, η οποία πρέπει να απολαμβάνει την εκτίμηση, τον σεβασμό, την αγάπη και τη φιλία από μικρούς και μεγάλους, ιδιαίτερα από τους μαθητές και τους καθηγητές. Η κακομεταχείριση, η χρήση βίας απέναντι στο ανυπερασπίστο βιβλίο, δεν δείχνει μόνο έλλειψη στοιχειώδους ανωχής, αλλά είναι πράξη αντικιωνική και απελύτωση... Η βιβλιοκτονία, όπως η ζωοκτονία και η ανθρώποκτονία, πρέπει να τιμωρείται... Και ιδού σχολίο Γαλλίδας επιθεωρήτριας: «Τα βιβλία στη Γαλλία είναι σχεδόν κάτι ιερό... Τα σχολικά βιβλία έχουν μια δική τους ξεχωριστή μυρωδιά και γι' αυτό στην αρχή του χρόνου οι μικροί μαθητές ανοίγουν τα καινούργια βιβλία και τα μυρίζουν, αποκοτώντας έτσι την αίσθηση πως το σχολείο αρχίζει και πάλι. Είναι μια

Σχολικά βιβλία στην πυρά

6 φ. ΣΤΝ 95/2/13

έτσι, το υπουργείο απιόχευτα ποσά, και μετά πηγαίνουν για ανακύκλωση! Οι σφραγίδες γράφουν ότι το βιβλίο είναι περιουσία του σχολείου και πρέπει να επιστραφεί αθικτο. Δέκα δηλαδή διαφορετικοί μαθητές χρησιμοποιούν το ίδιο βιβλίο για δέκα σχολικές περιόδους!

Σημειώνει αλλού ο συγγραφέας: «Ο σύγχρονος πολιτικός μεταρρυθμιστής ορεάει να αγωνιστεί ώστε να πεισθεί η ελληνική κοινωνία και πολιτεία ότι το κέντρο πλέον της σχολικής μάθησης δεν είναι το σχολικό βιβλίο αλλά η βιβλιοθήκη και το Διαδίκτυο, η ερευνητική συνδυαστική χρήση πολλών βιβλίων και πηγών, όχι η στείρα και άγονη αποστήθιση...»

Σηβαρές και τεκμηριωμένες προτάσεις για το εκπαιδευτικό και πολιτικό πρόβλημα της χώρας, που ξενίζουν με την απλότητα τους και εντυπωσιάζουν για τον ορθό λόγο που τις δίνει.

Το δίλημμα που αντιμετωπίζουμε οι σύγχρονοι πολίτες -μας λέει ο καθηγητής Μαστοροδίδης- είναι έντονο. Θα παραμεινουμε απαθείς και αλλοι σχολιαστές των γεγονότων, δηλαδή επίγονοι και Επιμηθείς, ή θα γίνουμε συνετοί, διορατικοί πρόγονοι και Προμηθείς με δυνατότητα έλλογης διαμόρφωσης της μελλοντικής παιδείας;

Μετά νοήματα ερωτήματα παραλείνουν στις σελίδες του βιβλίου και απεινώνονται όχι μόνο στους *αρμάδιους* αλλά και σε όλους τους πολίτες και τους πολιτικούς. Αξίζει μνεία στο πιλοτικό πρόγραμμα του 65ου Γυμνασίου, «πειραχότατος δυναμικός», βάσει του οποίου εφαρμόζεται στην πράξη το «δανειακό σχολικό βιβλίο». Με τη δανειαστική χρήση ξενογλωσσών βιβλίων εξοικονομήθηκαν 30.000 ευρώ (!) που πέντε βελκίους σε άλλη χρήση. Φανταστείτε τι θα γινόταν, τι υπέρογκα ποσά θα εξοικονομούσαν -λέει ο συγγραφέας- εάν αυτό εφαρμόζονταν σε όλη τη σχολική επικράτεια.

gts@papaioannides.gr

ολόκληρη ιεροτελεστία το σχολικό βιβλίο στη Γαλλία».

Για τον ρέκτη καθηγητή παιδεία και κοινωνία διαλέγεται, όπως η ψυχή με το σώμα. «οι αλλαγές στην παιδεία προϋποθέτουν κοινωνική και πολιτική συνεργασία».

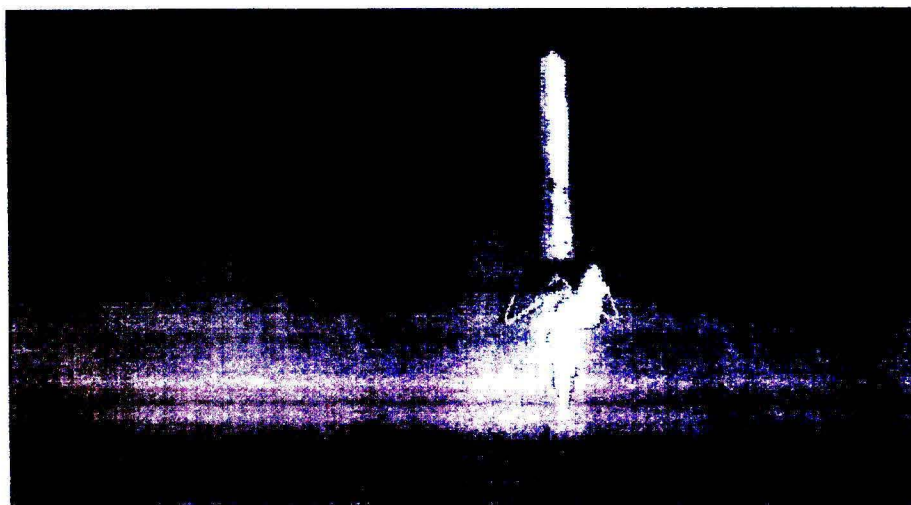
Τα βιβλία σε Γερμανία, Αυστρία, Γαλλία και αλλού είναι δανειαστικά και διατηρούνται επί δέκα έτη, εξοικονομώντας,

16. ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΠΥΡΑΥΛΩΝ ΣΤΙΣ ΗΠΑ Εκτός από τα σχολικά βιβλία οι Αμερικανοί ξαναχρησιμοποιούν και τους πυραύλους!

Στην εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ του Τύπου (2/4/17) Ελληνοαμερικανός δήλωσε χαρακτηριστικά: «Τα παιδιά μου πηγαίνουν σε δημόσιο σχολείο στις ΗΠΑ. Τα βιβλία τα σκίζουν και τα καίνε; Όχι. Τα επιστρέφουν»!

Εκτός όμως από τα σχολικά βιβλία οι Αμερικανοί ξαναχρησιμοποιούν και τους πυραύλους! Μετά το επίτευγμα της SpaceX του Έλον Μασκ ανοίγουν νέοι ορίζοντες για τις διαστημικές αποστολές από ιδιωτικές εταιρείες στο Διάστημα.

Η εταιρεία κατάφερε να πετύχει έναν από τους μεγάλους στόχους της: Την επιτυχή εκτόξευση στο Διάστημα, επιστροφή και κάθετη προσγείωση πυραύλου, με σκοπό την επαναχρησιμοποίησή του.

«Τα παιδιά μου πηγαίνουν σε Δημόσιο Σχολείο στις ΗΠΑ.
Τα βιβλία τα σκίζουν και τα καίνε; Όχι. Τα επιστρέφουν»!

Πώς μαθαίνουν οι νέοι γ' αγαπών το βιβλίο, Ευδ. ΓΡΗΓΟΡΗ